

B KOVÁCS KÁZMÉR

A vak vágány

(Cseppek a kenderkötélfonó homlokáról
avagy egy dombosi lélek rengálása)

Első (Belgrádi) kör

E papucsléptű sors oly unottan csoszog végig rajtam; fenn
ónos léptei súlyán mérik: hogy' éltem/haltam... A

Számvetésen ért babérratásra ne számítson az úr!
Licitje láttán sunyít csak sután a clo(w)n-azúr. B

A szerep ha — mely holtig hű — megragadná az öntelt költőt,
add uram, hogy vágná hozzá tollát, a töltőt! C

Nem kék' kísértetni folyvást a hadúri jog talmi hatalmát,
s a lélek el már itt lenn nyerné az ég nyugalját. D

Második kör: Veszteglő vonatok (Dombos elé, fél-útonállón)

Kell-e még vers-vért a dombosi szüre, vagy végleg áttért a
szellemiről a gyorsabb s olcsóbb testi nedűre? B

Ez mán csak bejön — mintha baltával csapnék az érdeklődés
flegmán felnyíló, álmos homlokterébe — nekem. C

Lehetett volna maradni még hon, és nem — rohanvást haza —
fejet s segget tisztelni, mint hajdan ama kujon... D

Setét a bács'i táj. — 'Kimaradáson az árom' — nekem meg
estét-reggelt mosó, zord cella-lámpa fénye fáj. A

Harmadik kör: Levelek Szegedre (Isten, család, haza)

A remény hajtott a messzi idegenbe..., tán jobb lehet nekünk...;
s haza (sittre) csalt a vágy: hogy inkább együtt legyünk! C

Hadistenében nem hittem bár, a *haza csalárdul fogad: * ó/kis
'Új idő'-t hirdet, s közben meg zsigerből elfogat. D

Ez lenne ím a fordulat: cella-haza jut és rabkabát?
Ülök, a régi rend meg ki kinn moshatja magát. A

Én a seregen belüli szolgálatot tagadtam, s vonat
most el tőlem mindent a jog: nejemet, lányomat. B

*Negyedik kör: Levelek Szegedre II.
(Majdani pszichoanalitikusomnak)*

Kellett — megbüvölt pilleként — e tűzhöz ily közel repülnöd, s
helyed hullák hegyén át be a lángokba gyűrnöd. D

Álmomban vízbe vész a lányom. Keresem: le hova merült?
Már holt vagy? — kiáltom. Fény rian. Meg ki menekült? A

Adom a vers-mázt. (Rám mit a lét ró — 'kínál.) Babrálva inkább
a *hon szoknyaszegélyén lennék költőcske Mihál! B

* mindegy hol, csak ott- legyen
E test-ingerben szegény világban a múlt köde a sexus,
de még ezt is semmivé alázza a kontextus. C

Záradék (mellékdal) a hályogkovács rengálásához

Olvasó! — magad is jól tudod: — költőnek hinni snassz dolog.
Precíz lesz mind a ténye bár — rímet rá forma kénye zár.
Hazug így fenn mi csillog, alul a láb meg kín(n)-lóg.
A jó pap és a bölcs madám megnyesi majd, mit ki oly sután
a van-ból gyúrni véltem — verslétből ennyi adatott nékem.

*Kelt a belgrádi Katonai Bíróság vizsgálati fogdájában,
2000. november 13. és 16. közt.*